

În acest număr

- 1 Editorial
- 2 Aniversări
- 3 Aniversări
- 4 DIB-ULIM
- 5 Bibliotecile publice
- 6 Proiectul TEL-ME-MOR
- 7 Mesaje
- 8 Cadou celor îndrăgostiți

GAZETA bibliotecarului

Buletin informativ al Bibliotecii Naționale și al
Asociației Bibliotecarilor din Republica Moldova

„MIORIȚA” – 160 DE ANI DE LA DESCOPERIRE

Au trecut 160 de ani de la descoperirea „Mioriței”, iar dimensiunea literară, lingvistică, filosofică, economică, religioasă și chiar politică a acestei minuni poetico-filosofice încă nu a fost estimată, cercetătorii descoperind noi sensuri și piste de interpretare. Joi, 12 ianuarie 2006, Biblioteca Națională a Republicii Moldova a organizat o cafenea filosofică închinată acestui eveniment remarcabil, la care au participat scriitorii Vladimir Beșleagă, Ion Hadârcă, Vasile Vasilache, matematicianul Petru Soltan, regizorul Ion Ungureanu și alții. Întâmplarea, dar poate providența, a făcut să aibă loc o minune în luna martie a anului 1846 – Alecu Russo, basarabean născut pe malul Bâcului, a descoperit „Miorița” în timpul surghiunului de la Soveja, arăta, în deschiderea evenimentului, Andrei Vartic, moderatorul cafenelei filosofice. Cel puțin, câteva noi întrebări, a mai spus Andrei Vartic, se pun cercetării actuale a „Mioriței”. Acestea ar fi: folosirea de către autorul anonim care a transmis textul publicat de Alecsandri (pentru prima dată în revista „Bucovina”, III, n.11, p. 51-52, 1850, apoi în culegerea din 1852) a formei nehotărâte „pe-un picior de plai” pentru a intra în textul și subiectul baladei, în timp ce majoritatea celorlalte cântece bătrânești încep cu forme hotărâte, coborârea turmelor de la munte la piciorul plaiului tocmai atunci când la munte este „iarba de noi și umbra de voi”, adică la mijlocul verii și nu la finele ei, cum obișnuiesc păstorii, aducerea la zi a lexicului folosit, inclusiv al celui creștin, contextul astral neobișnuit – „Soarele și Luna mi-au ținut cununa”, apoi omorul de „I-apus de soare”, insistența utilizării treimii (trei ciobani, trei turme, trei zile, trei fluieri etc.), sinteza vădită a tradițiilor și regionalismelor chiar din prima variantă a lui Russo și

Alecsandri, utilizarea construcțiilor probabilistice de tip „de-o fi să mor” sau „de vei întâlni, de vei auzi”, „lipsa de teamă în fața morții”, cum spunea Mircea Vulcănescu, coroborată cu o construcție poetică desăvârșită și multe altele transformă „Miorița” în unul din cele mai importante documente care alege din concertul lumii adevărata melodie a poporului nostru. Vladimir Beșleagă a readus în atenție cercetările distinsului om de știință Ion Hâncu și a citat fragmente dintr-o ultimă lucrare de sinteză a cercetătorului. El a reamintit contextul politic (Unirea Principatelor) în care a apărut balada și faptul că tocmai acest eveniment a impus editorilor de la 1852 să facă unele schimbări în text. Tot Vladimir Beșleagă a demonstrat originea din substratul indo-european a termenului „ortoman”, adică „bărbatul drept”. Vasile Vasilache a povestit cât de vie era tradiția mioritică în satul lui natal, unde ciobanii îl tot puneau să le citească „Miorița”. Academicianul Petru Soltan, remarcând numărul uriaș de variante și faptul descoperirii baladei practic în toate zonele unde locuiesc românii, inclusiv în Transnistria, a atras atenția asupra Vrancei în care Russo a descoperit „Miorița”, zonă în care moldoveanul, ungureanul și vrânceanul au pornit un război straniu, de fapt, unul mistic, declarat în previziunea oii năzdrăvane, și trecut mai apoi, fără a se mai pune accent pe omorul care doar ar putea avea loc, în planul devenirii stelare a moldoveanului. Poetul Ion Hadârcă a vorbit despre valoarea ontologică a „Mioriței”, sacrificiul cristic al eroului, conceptul de „nuntă stelară” și contextul mistic în care are loc acțiunea. În fine, regizorul Ion Ungureanu, într-o frumoasă alocuțiune, a povestit cum a folosit structurile mioritice în spectacolele sale moscovite și felul cum au fost recepționate de publicul

(continuare în pag. 2)

rus, experiența pe care a avut-o cu diverși traducători ruși ai „Mioriței”, arătând în final că „«Miorița» este o deschidere a dumnezeirii spre acest popor”. Toți vorbitorii au revenit la cele spuse de Mihail Sadoveanu: „Nici Alecsandri, nici vreun alt poet, oricât de mare, n-ar fi fost în stare să compună «Miorița»...”, încercând să găsească un răspuns la această nelămurită provocare a autorului „Baltagului” și „Cântecului mioarei”. O altă întrebare discutată viu a fost încrederea totală pe care a avut-o Alecu Russo, de la bun început, în faptul că păstorul român a creat „cea mai frumoasă epopee păstorească din lume”, adăugând că „însuși Virgil și Ovid s-ar fi mândrit cu drept cuvânt, dacă ar fi compus această minune poetică”. Citând în final din „Poezia populară” a lui Alecu Russo, articol scris în franceză la scurt timp după surghiunul de la Soveja, Andrei Vartic a arătat că textul eseului ne dă și cadrul natural al descoperirii „Mioriței” (cobzarul ce intră în extaz), și piciorul de vers, și structura silabică, și nehotărârile subiectului, și intriga lingvistică, ba și valoarea acestei desăvârșiri poetice pentru „naționalitatea română, geniul român, adevărata literatură română...”. Russo, Alecsandri, Densusianu, Sperantia, Caracostea, Iorga, Diaconu, Botta, Blaga, Stahl, Brăiloiu, Sadoveanu, Eliade, Hâncu, iată doar câțiva din cei mai importanți oameni de cultură și de știință români care au cercetat serios cele peste 1.000 de variante ale „Mioriței”. Merită, așadar, să nu uităm ce a spus Jules Michelet, primul traducător al „Mioriței” în franceză: „Un lucru atât de sfânt și emoționant că-ți sfâșie inima” (Jules Michelet, *Legendes democratiques du Nord*, Paris, 1854, p. 351-354).

Observator GB



FELICITARE PENTRU E. RUDACOV

La 1 februarie, florile au avut un scop. Au înflorit pentru a accentua importanța unui eveniment. Ecaterina Rudacov a făcut un popas la porțile timpului, popas la care poți face deja niște bilanțuri, dar mai ales frumoase planuri de viitor.

Activitatea bibliotecară a dnei Rudacov a fost înalt apreciată prin diploma de onoare a Ministerului Culturii și Turismului și prin recunoștința celor de care este aproape.

Distinsă colegă! Vă adresăm mesajul nostru de felicitare și cele mai sincere urări de prosperitate și noi realizări.

Gazeta bibliotecarului

Anul acesta ne oferă mai multe aniversări frumoase; și așa cum o mare parte dintre sărbătorite sunt persoane dragi mie, care au un loc aparte în viața mea profesională, iar unele chiar și în cea personală, m-am gândit la această formulă de felicitare colectivă. Altfel ar trebui să mă țin tot anul, sau cel puțin în prima jumătate a lui, numai de mesaje de felicitare și omagiere. Ar fi enorm de greu să mă aventurez în a face fiecareia câte un omagiu de felicitare separat, deoarece pentru fiecare trebuie să aleg cele mai frumoase cuvinte și urări, din câte pot exista. Plus la aceasta, în afară de tangențele pe care le am cu fiecare, există și legături directe între

îndrăzneala de a experimenta lucruri noi, de dorința de a face ceva bun pentru comunitatea bibliotecară, de eforturile depuse pentru a fi printre primii mergători (la acest capitol excelând, mai ales, Lidia, care susținea cu o ocazie că se sufocă dacă nu este prima). Sigur, în zecile de ani, de când lucrăm, au fost și momente mai dificile, care nu pot fi excluse atunci când este vorba de exponenții diferitor instituții, în unele cazuri chiar concurente, căci este absolut firesc ca pentru fiecare bibliotecă în care lucrează să fie mai aproape de suflet. Dar chiar și din situațiile mai grele, tot am învățat câte ceva și am avut înțelepciunea să evităm

ANUL ANIVERSĂRILOR

ele și sper că doamnele Lidia Kulikovski, Claudia Balaban, Ecaterina Rudacov, Svetlana Barbei, Hermina Anghelescu și Tatiana Costiuc să se bucure regăsindu-se și întâlnindu-se în același buchet.

Sigur, s-ar putea să mai fie și alți jubiliari pe care îi felicit din suflet, dorindu-le tot binele și realizările pe care și le doresc. Cu cei din buchet însă am niște relații aparte, pentru că, deși cu unele am stabilit doar relații profesionale, iar altele mi-au dăruit și bucuria prieteniei lor, de fiecare mă leagă amintiri și evenimente frumoase care mi-au luminat viața. Așa cum aniversările sunt diferite ca număr de ani (iar eu nu intenționez să divulg secretele), de la fiecare am învățat câte ceva, fie că este vorba de dăruire profesiei, care le caracterizează pe toate, de implicare emoțională în ceea ce fac, de loialitate instituției pe care o slujesc, de

cuvintele grele, durerea cărora persistă peste ani. Este firească existența unor situații mai delicate, dar contează cum le faci față. Iată că peste toate cele bune și rele s-a ales lumina unor relații frumoase și corecte, pentru care exprim recunoștință întregului buchet.

Fiecare componentă a buchetului ar merita un capitol aparte într-o carte de memorii, dar așa cum timpul memoriilor încă nu a sosit, adun împreună cele mai alese cuvinte, cele mai luminoase gânduri și cele mai sincere urări de bine, sănătate și noroc pentru toate împreună și pentru fiecare în parte.

Distinse doamne bibliotecare, să înnobilați și mai departe profesia, să vă împliniți în viața personală și cea profesională și să vă bucurați de iubirea, dragostea, recunoștința și respectul celor dragi.

Vera Osoianu



Svetlana
BARBEI

1951

Specialist în biblioteconomie, manager.

Născută la 2 ian. 1951, în Basarabeasca, în familia muncitorilor feroviari Ion și Nadia Maznic.

În 1975 a absolvit USM, Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie. Din 1970 activează la Biblioteca Națională: bibliotecar, bibliotecar principal, șef de sector, șef de serviciu. Din 1994 exercită funcția de șef al Centrului de Management al BNRM.

Este preocupată, în principal, de implementarea tehnologiilor noi, conlucrarea serviciilor Bibliotecii

Naționale, de stabilirea relațiilor de colaborare cu bibliotecile similare din alte țări, evaluarea activității bibliotecii, elaborarea documentației tehnologice și de reglementare, normarea muncii. În calitatea sa de conducător al Comisiei de marketing, studiază necesitățile utilizatorilor, elaborează ghiduri, planșe. Responsabilă pentru activitatea inovațională a bibliotecii, organizează concursuri de idei, participă permanent la acțiunile de perfecționare a măiestriei profesionale a salariaților, în special a managerilor. Este unul dintre fondatorii Școlii de Management și Clubului tinerilor bibliotecari. Întreține relații strânse cu veteranii *Bibliotecii Naționale*. A fost conducătorul Proiectului *Automatizarea Bibliotecii Naționale*: digitizarea documentelor patrimoniale și conversiunea catalogului cumulativ *Cartea veche a Moldovei*, susținut de Consiliul suprem pentru știință și dezvoltare tehnologică.



Lidia
KULIKOVSKI

1951

Biblioteconomist, bibliograf și manager.

Născută la 8 mart. 1951, în com. Nicoreni, Drochia, în familia țăranilor gospodari Leonid și Nina Ataman.

În 1973 a absolvit Universitatea de Stat din Moldova, Facultatea de Biblioteconomie și Bibliografie. Director general al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, Chișinău (din mart. 1987). Autor a multor proiecte de cercetare bibliografică, coordonator național al proiectelor europene PULMAN, *Calimera*, directorul publicației de biblioteconomie și asistență informațională *BiblioPolis* (din 2002), redactor-șef adjunct la revista *Magazin bibliologic* (din 1999). În anii 2000-2004 a deținut funcția de președinte al Asociației Bibliotecarilor din RM.

A fost oaspete la Biblioteca Congresului din SUA, Biblioteca Națională a Chinei, Centrul Pompidou, *Diamantul Negru* (Bibl. Naț. a Danemarcei), la bibliotecile municipale din Finlanda și Israel etc., de unde vine cu numeroase materiale, cunoștințe, idei, ce sunt realizate de comunitatea bibliotecară chișinăuiană.

A îngrijit și/sau redactat, prefațat peste 20 de bibliografii consacrate unor scriitori și altor perso-



nalități ale culturii din R. Moldova. Autoare a unui ciclu de schițe despre colegii de breaslă, publicate în revista *BiblioPolis*.

În 2003 a susținut teza de doctor în științe pedagogice cu tema *Evoluția serviciilor de biblioteci pentru persoanele dezavantajate: Istoric. Prezent. Tendințe*. Autoare a circa 120 studii și cercetări, bibliografii, dialoguri etc. Alături de activitatea științifică desfășoară o fructuoasă activitate didactică fiind conferențiar universitar la USM, Facultatea Jurnalism și Științe ale Comunicării, Catedra de biblioteconomie și asistență informațională. Predă și bibliotecarilor practici la Școala de Biblioteconomie, de pe lângă Asociația Bibliotecarilor din RM.

Lucrător emerit al culturii (1987), medalia *Meritul Civic* (1996). Deținător al Premiului european *Managerul secolului XXI* (2001).

DIB ULIM – REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE

Departamentul Informațional Biblioteconomic ULIM, ca unitate indispensabilă procesului universitar, realizează o dublă misiune:

- modelarea, dezvoltarea și administrarea serviciilor info-documentare în sprijinul studenților, cadrelor didactice, cercetătorilor și altor categorii socio-profesionale;
- facilitarea și lărgirea accesului la surse de informare și documentare (interne și externe) prin implementarea tehnologiilor informaționale moderne, formarea deprinderilor de căutare, selectare, regăsire și utilizare a informației de către clienți.

Pentru DIB ULIM, maxima anului 2005 „Succesul înseamnă transformarea cunoștințelor în acțiune pozitivă” (D. Leeds) a însemnat mai multă creativitate, mai multă insistență în cunoaștere, răbdare și perseverență. De fapt, pentru noi, anul ce s-a perindat a fost axat prioritar pe: diversificarea serviciilor, amplificarea utilizării tehnicilor și tehnologiilor informaționale, „țintirea” activităților pentru categorii concrete de clienți, conceptualizarea activităților. Este important de accentuat faptul că toate lucrurile și realizările frumoase din 2005 au fost apreciate, promovate și menționate atât de conducerea Departamentului, cât și de conducerea Universității, care s-au materializat în premii, diplome, ordine universitare, mențiuni, majorări salariale, cuvinte frumoase expuse oral și în scris etc.

Evaluând activitatea Departamentului pentru anul ce s-a scurs, putem conchide că majoritatea obiectivelor propuse pentru anul de referință au fost îndeplinite. Principalele realizări ale anului 2005 au ținut de :

- asigurarea funcționalității modulului Rapoarte al softului de bibliotecă TINLIB;
- elaborarea și implementarea noii versiuni a site-ului DIB ULIM, amplificând potențialul informațional, promoțional, de prezentare a acestuia (www.library.ulim.md) ;
- atribuirea DIB ULIM a noilor mandate universitare: menținerea paginii web: ULIM (elaborare concept; actualizare etc.); activități promoționale;
- diversificarea serviciilor info-documentare pentru cititori în contextul conceptului „Clientul nostru – partenerul nostru” (acces catalog electronic; servicii de referință on-line; expoziții virtuale; Luna Licențiatului etc.);
- inaugurarea Clinicii informaționale la DIB ULIM;
- promovarea și implementarea noii formule a programului „Grija pentru noii beneficiari”;



- predarea cursului „Bazele culturii informaționale” la 7 departamente ale ULIM (pentru studenții anului I);
- desemnarea bibliotecarilor ULIM în cadrul concursurilor naționale și cu diplome ULIM pentru merite profesional-științifice;
- editarea a patru biobibliografii în colecția „Universitaria”;
- elaborarea conceptului publicațiilor bibliografice a DIB ULIM;
- organizarea secțiunii „Biblioteconomie. Informare. Documentare” în cadrul Symposia Professorum ULIM (21 oct. 2005);
- majorarea numărului publicațiilor științifice ale angajaților DIB, a comunicărilor în cadrul reuniunilor profesionale;
- continuarea implementării componentelor managementului strategic etc.



Care sunt prioritățile și obiectivele principale ale anului 2006 pentru DIB ULIM?

În anul 2006 DIB ULIM consideră prioritară *Politica Managementului Calității Totale (MCT)*, aceasta fiind abordată drept filosofie organizațională, un model de cultură a DIB ULIM. Politica MCT are scopul de a orienta spre client toate activitățile și procesele DIB ULIM, de a le optimiza pentru menținerea competitivității.

În acest sens, pe parcursul anului, DIB ULIM va pleda pentru următoarele obiective:

- orientarea spre cititor (concept „Biblioteca utilizatorului”, „Clientul nostru – partenerul nostru”);
- aplicarea regulii „3V” (vizual; vocal; verbal);
- abordarea proceselor/serviciilor DIB ULIM drept o succesiune de relație dintre client și furnizor;
- excelență profesională (ori calitatea pe primul plan);
- „zero defecte” și îmbunătățire/diversificare continuă (ori totul trebuie făcut bine de prima dată și de fiecare dată);
- conceptualizarea activităților și a serviciilor (formarea culturii manageriale la DIB ULIM);
- argumentarea cu fapte și date concrete, reale.

Zinaida Sochircă,
director general

Bibliotecile din Republica Moldova, în majoritatea lor, sunt instituții tradiționale, care își acumulează „seva” din activitatea mai multor generații de oameni ai culturii. În același timp, ele sunt și niște instituții ale viitorului cu importante sarcini culturale.

Bibliotecile sunt surse de autoritate în furnizarea serviciilor informaționale, educative pentru comunitate, participă activ la programe de dezvoltare și acumulare a informațiilor comunitare ale societății, contribuie la socializarea tuturor grupurilor sociale, asumându-și, în așa mod, o parte din problemele instruirii, educației și echității sociale.

Prin urmare, biblioteca este mai mult decât o colecție de carte – este un centru de informare, de cultură, de educație, un centru comunitar care satisface cerințele mereu crescânde ale utilizatorilor.

orizontului de cunoștințe din diferite domenii, în scopul dezvoltării informațiilor comunitare – este o promoție a educației continue.

Tradițional, biblioteca intervine pe diferite căi întru educarea utilizatorilor, atât copii, cât și adulți. Menționăm aici impactul implementării proiectelor bibliotecii susținute de Fundația Soros: „Crearea sălii multimedia pentru copii și tineret”, „Serviciile BPO „Mihai Eminescu” pentru deținuții Penitenciarului Nr. 17 și IRS Nr.1 din Rezina”, Proiectul USAID Reforma autorităților publice locale „Modernizarea Bibliotecii Publice „Mihai Eminescu” cu tehnici și tehnologii noi. Extinderea serviciilor bibliotecii pentru toate categoriile de beneficiari” și numeroasele activități cultural-educative, organizate de bibliotecă pe parcursul anilor și așteptate de cititori: ședințele Clubului de discuții „Noi și Legea” (membri sunt

lumii: Nu violenței!”. La 2 decembrie în incinta bibliotecii s-a desfășurat o masă rotundă pe această temă cu participarea activului Organizației de Femei din raionul Rezina, reprezentanților Procuraturii, Judecătoriei, Spitalului Raional, Comisariatului de Poliție, bibliotecarilor, profesorilor etc. La finele discuției a fost adoptată o rezoluție, ce prevede implicarea comunității, factorilor de decizie, bibliotecii, instituțiilor școlare în informarea populației, îndeosebi a locuitorilor de la sate despre drepturile omului, sănătatea femeii, prevenirea și combaterea violenței, traficului de ființe umane, inclusiv a copiilor.

La astfel de manifestări sunt invitați și utilizatorii bibliotecii, iar efectul principal al acestor acțiuni se manifestă prin stimularea activităților comunitare la utilizatorii activi și trezirea interesului față de bibliotecă, la anumite teme, la cei pasivi,

BIBLIOTECILE PUBLICE: CENTRE DE EDUCAȚIE ȘI CULTURĂ

Cineva spunea că biblioteca e un laborator unde se proiectează lumea, eu aș mai adăuga – personalitatea, și cred că este adevărat. Este o satisfacție pentru bibliotecari să contribuie la aceasta în mod tradițional și opțional, grație tehnologiilor moderne.

Și fiindcă activez într-o bibliotecă publică, o să vorbesc despre ea, ca instituție complementară celorlalți factori educaționali existenți și implicarea ei în progresul societății – proces ce presupune mari responsabilități.

În ultimul timp se pune preponderent accentul pe informație, biblioteca are în acest sens datoria, mai ales în condițiile în care Internetul a devenit un instrument de lucru real, să accentueze latura educativ-creativă a utilizării tuturor componentelor sale tradiționale și netradiționale.

Biblioteca Publică „Mihai Eminescu” din orașul Rezina, în calitatea sa de instituție cultural-educativă și informativă, este foarte apropiată de utilizatorii săi ca cea mai accesibilă și mai solicitată în scopul lărgirii

liceeni, studenții Facultății de Drept de la filiala Universității de Criminologică din oraș, specialiști din diferite domenii), Clubului de Femei „Ora împlinirilor”, orele literare, lansările de carte, conferințele cititorilor, seratele tematice, concursurile, seratele-duel „copii-adulți”, seminarele, de exemplu seminarul „Informații și interacțiuni comunitare privind promovarea Drepturilor Omului” organizat la Penitenciarul Nr.17 și Instituția de Reabilitare Socială Nr.1, la care, pentru prima dată în istoria acestor instituții, le-a pășit pragul un grup de tineri liceeni de la Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” din oraș, grație permisiunii obținute de bibliotecă de la directorul Departamentului Republican Instituții Penitenciare dl V. Sereda.

În perioada 23 noiembrie – 10 decembrie 2005 în republică s-au desfășurat activități de prevenire și combatere a violenței – 16 zile de activitate împotriva violenței cu genericul: „Sănătatea femeii – sănătatea

influența pozitivă a manifestărilor cultural-educative este în mare măsură impulsivă de bibliotecari, de perseverența lor. Uneori este suficient doar de asigurat în acest context ținuta morală și culturală a organizatorilor, prezentatorilor, raportorilor, participanților etc. – condiție primordială, din punctul meu de vedere, pentru actul copierii manierelor, imitării, mai ales la cititorii tineri și nu numai.

Utilizarea de către bibliotecă a noilor tehnologii informaționale pentru educația permanentă a cititorilor furnizează noi oportunități, și bibliotecii publice îi revine un rol-cheie în oferirea mediilor creative, propice învățământului și educației.

Printre domeniile specifice de dezvoltare, pe care biblioteca noastră le ia în considerație în sprijinul educației permanente și dezvoltării comunitare sunt serviciile noi, online, prin WEB site-uri, ce le asigurăm la sediu, iar informațiile obținute sunt stocate în Acces și urmează să fie

accesibile și pe site-ul bibliotecii. Acestea sunt dezvoltate de bibliotecă în parteneriat cu mass-media.

Educația cititorilor de către bibliotecă se efectuează în baza principiilor: respectării particularităților de vârstă, etno-cultural, continuității, accesibilității, unității, variabilității și atitudinii individual-diferențiate față de fiecare utilizator în parte – fie copil, adult sau persoană dezavantajată, iar bibliotecarul în rol de educator dirijează procesul, mai ales al copiilor și adolescenților. O asemenea acțiune este exercitată treptat, rațional și progresiv, impunând bibliotecarului cunoștințe psihologice și pedagogice aprofundate. De aici și rolul preponderent al bibliotecii și influența ei educativă și pedagogică. Biblioteca interacționează cu mediul, primește și livrează informații, idei, formează, educă și promovează personalități.

Manifestul UNESCO pentru bibliotecile publice subliniază că biblioteca publică – poartă locală de acces la cunoaștere – asigură o condiție de bază pentru educația permanentă și dezvoltarea culturală a cetățenilor.

Acest manifest proclamă încrederea UNESCO în biblioteca publică ca forță vie, substanțială pentru educație, cultură și informație, încrederea în biblioteca ce îndeplinește condițiile fundamentale, necesare învățării și educării la toate vârstele, iar bibliotecile sunt gata pentru a oferi și oferă servicii noi, abordează cu succes educația permanentă, contribuie la creșterea numărului de clienți calificați, educați, competenți și realizați.

În încheiere, îmi exprim toată gratitudinea pentru Fundația Soros – Moldova, Proiectul USAID Reforma autorităților publice locale, ce au contribuit substanțial la înzestrarea bibliotecii cu echipament modern, ce ne dă oportunități noi pentru educație, instruire și dezvoltare comunitară.

Galina Davînc, directorul BP
„Mihai Eminescu” Rezina

Proiectul TEL-ME-MOR (The European Library. Modular Extensions For Mediating Online Resources)

Este un proiect finanțat de programul IST (Information Society Technologies) (www.cordis.eu/ist) al Comisiei Europene. A fost lansat în februarie 2005, cu scopul de a informa noile state membre ale Uniunii Europene (NMS) despre oportunitățile de participare în proiectele europene, în special în cele din domeniul culturii și instruirii. Suplimentar la aceasta, proiectul sprijină bibliotecile din cele zece state noi membre ale Uniunii Europene în eforturile de integrare a resurselor electronice în Biblioteca Europeană (www.threeeuropeanlibrary.org), un serviciu care oferă acces unic la resursele digitale și non-digitale din bibliotecile naționale din Europa. Proiectul include și editarea ziarului *TEL-ME-MOR*. În numărul 2 din februarie 2006 pot fi găsite informații despre:

- Conferința Politică Finală a proiectului *TEL-ME-MOR* cu genericul „Instituțiile Memoriei și agenda privind cercetarea europeană: *Quo Vadis?*”, care va avea loc la Tallinn, Estonia, între 18 și 21 octombrie 2006. Participanții: instituții culturale și educaționale, instituții de cercetare, politicieni din NMS, reprezentanți ai Comisiei Europene, membrii Conferinței Bibliotecile Naționale Europene (CENL). CENL este partener *TEL-ME-MOR* și recent a efectuat o trecere în revistă a stării de lucruri în cele 45 de biblioteci naționale membre. Evaluarea situației a fost efectuată de Adolf Knoll, vicedirectorul Bibliotecii Naționale din Cehia, cunoscut bibliotecarilor de la noi prin cursul susținut în cadrul ȘBM;

- Workshopul Experților Regionali *TEL-ME-MOR* care va avea loc în aprilie - mai 2006 în Polonia, Ungaria și Slovenia;

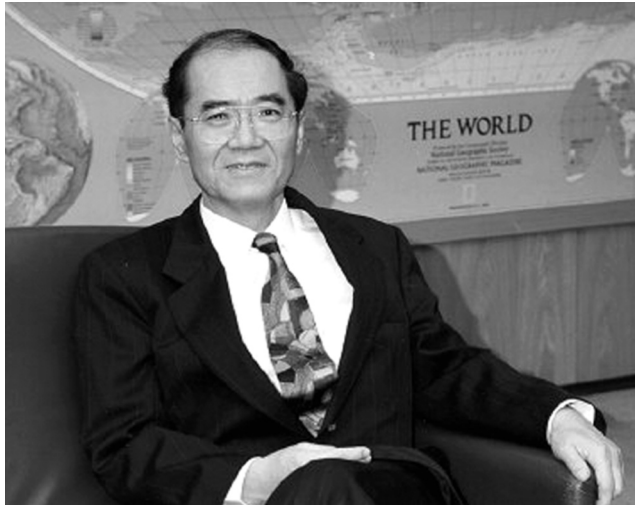
- Informații despre ultimele două apeluri pentru propuneri lansate de Comisia Europeană în martie și mai 2005 și apelul curent care are data limită la 25 mai 2006;

- eContentplus (www.europa.eu.int) este un program de patru ani (2005-2008), aprobat de Comisia Europeană în martie 2005. Programul promovează și facilitează accesibilitatea și utilizarea materialului digital în mediul multilingv. Domeniul include conținut geografic, educațional, cultural, științific și de cercetare. Programul susține coordonarea colecțiilor din biblioteci, muzee și arhive și preservarea colecțiilor digitale în scopul asigurării disponibilității realizărilor științifice culturale și de cercetare în viitor;

- Programul FP7, care se va desfășura pe o perioadă de 7 ani începând cu 1 ianuarie 2005. Menit să dezvolte mai departe realizările predecesorului său (FP7) privind crearea Ariei Cercetărilor Europene (www.cordis.eu/era), le va duce mai departe spre crearea în Europa a economiei și societății bazate pe cunoaștere. Programul FP7 va fi divizat în patru subprograme corespunzător celor patru componente ale cercetării europene: cooperare, idei, personal și capacități;

- Strategia Comisiei Europene privind Bibliotecile Digitale. În septembrie 2005, Comisia Europeană și-a anunțat strategia de a face disponibilă în Internet moștenirea scrisă și audiovizuală a Europei, propunând statelor membre ale Uniunii Europene să digitizeze, preserveze și să facă această moștenire disponibilă pentru toți. În acest scop Comisia Europeană a prezentat un prim set de acțiuni la nivel european și a solicitat comentarii asupra unei serii de probleme într-o consultare online, care s-a sfârșit la 20 ianuarie 2006. Răspunsurile (disponibile pe site-ul www.europa.eu.int) vor servi drept bază pentru Recomandările privind digitizarea și preservarea digitală, care vor fi prezentate în iunie 2006.

**Echipa editorială,
TEL-ME-MOR**



Limba este mult mai mult decât un instrument, considerabil mult mai mult decât o unealtă. În structurarea gândurilor noastre, în coordonarea relațiilor sociale și în crearea relațiilor cu realitatea, ea constituie o dimensiune fundamentală a ființelor umane. Prin limbă noi existăm.

De la primul până la ultimul moment al existenței noastre, din generație în generație, limba ne însoțește, servește și ne înobilează. Este în inima familiei, la

intangibile (2003), Recomandările privind promovarea și folosirea accesului multilingv și universal în Cyberspace (2003) și Convenția privind protecția și promovarea diversității creației culturale (2005).

Proclamarea de către Uniunea Africană a anului 2006 ca An al limbilor africane și întrunirile care au avut loc în timpul și între cele două faze ale Summitului Mondial privind Societatea Informațională, decembrie 2003 și noiembrie 2005, trebuie de asemenea plasate în contextul acestui interes în continuă creștere. Aceste deliberări reprezintă forța cantitativă și calitativă a resurselor mobilizate și impactul pe care ele îl pot avea asupra societăților noastre. Întrunirile menționate au acordat o atenție deosebită multilingvismului în Cyberspace, temă asupra căreia eu propun să punem un accent special în timpul dezbaterilor și activităților din cadrul celei de-a șasea ediții a Zilei Internaționale a Limbii Materne. Promovarea limbilor constituie pentru Cyberspace o dimensiune esențială, iar prezența unei limbi pe web este posibilă numai dacă sunt întrunite mai multe condiții politice, sociale și tehnice.

UNESCO are datoria de a facilita crearea acestor condiții și a le coordona la nivel național, regional și

Mesajul directorului general al UNESCO Koïchiro Matsuura cu ocazia Zilei Internaționale a Limbii Materne, 21 februarie 2006

muncă, școală, politică, media, justiție și cercetare științifică. Ea este, de asemenea, esențială pentru practicarea religiei.

Este natural deci că, departe de a fi o simplă întrebare tehnică, folosirea limbilor trebuie să contribuie la conjunctura multor probleme sensibile și diverse. Folosirea sau nefolosirea limbilor în așa sferă publice precum școli, mass-media ori Internet este, astfel, legată de nivelul de identitate, supunere națională sau putere.

Conștientă de aceste probleme, Conferința Generală a UNESCO a decis în noiembrie 1999 constituirea Zilei Internaționale a Limbii Materne ca o ocazie pentru reflectare și mobilizare. De atunci, atenția acordată problemelor de limbă a crescut constant. Este semnificativ că în ultimii ani UNESCO a elaborat un șir de documente care conțin referiri asupra limbilor. Este vorba despre Declarația universală privind diversitatea culturală și planul de acțiuni (2001), Convenția privind salvagardarea moștenirii culturale

internațional, și va continua cu toată bunăvoința să joace mai activ rolul de laborator de idei, de catalist și avocat internațional, prin facilitarea discuțiilor, negocierilor și acțiunilor efective, susținute multilateral, care inspiră speranță pentru toți.

Dar angajamentul UNESCO poate fi efectiv numai dacă va fi în unison cu aspirațiile întregii comunități internaționale politice, științifice, educaționale și culturale. Promovarea limbilor în Cyberspace reprezintă factorul-cheie în crearea societății cunoașterii într-un adevărat context cultural și nu poate avea loc fără participarea tuturor actorilor implicați: politici, sociali și științifici.

Astfel, în această zi de celebrare, reflectare și mobilizare, fac apel către toți prim mergătorii lumii politice, economice și societății civile să pledeze cauza limbilor și a diversității lor, în special în Cyberspace, ca acestea să fie apreciate în mod corespunzător și promovate într-un stil comensurabil cu importanța pe care o reprezintă.

CADOU DE ZIUA ÎNDRĂGOSTIȚILOR



După un anumit timp, omul învață să perceapă diferența subtilă între a susține o mână și a înlănțui un suflet, și învață că amorul nu înseamnă a te culca cu cineva și a avea pe cineva alături, nu e sinonim cu starea de siguranță, și așa, omul începe să învețe...

Că săruturile nu sunt contracte și cadourile nu sunt promisiuni, și așa omul începe să-și accepte căderile cu capul sus și ochii larg deschiși, și învață să-și construiască toate drumurile bazate în "astăzi" și "acum", pentru că terenul lui "mâine" este prea nesigur pentru a face planuri ... și viitorul are mai mereu o mulțime de variante care se opresc însă la jumătatea drumului.

Și după un timp, omul învață că dacă e prea mult, până și căldura cea dătătoare de viață a soarelui, arde și calcinează. Așa că începe să-și planteze propria grădină și-și împodobeste propriul suflet, în loc să mai aștepte ca altcineva să-i aducă flori, și învață că într-adevăr poate suporta, că într-adevăr are forță, că într-adevăr e valoros, și omul învață, și învață ... și cu fiecare zi învață.

Cu timpul înveți că a sta alături de cineva pentru că îți oferă un viitor bun, înseamnă că mai devreme sau mai târziu vei vrea să te întorci la trecut.

Cu timpul înțelegi că doar cel care e capabil să te iubească cu defectele tale, fără a pretinde să te schimbe, îți poate aduce toată fericirea pe care ți-o dorești.

Îți dai seama cu timpul că dacă ești alături de această persoană doar pentru a-ți întovărăși singurătatea, în mod inexorabil vei ajunge să nu mai vrei să o vezi.

Ajungî cu timpul să înțelegi că adevărații prieteni sunt numărați, și că cel care nu luptă pentru ei, mai devreme sau mai târziu se

va vedea înconjurat doar de false prietenii.

Cu timpul înveți că vorbele spuse într-un moment de mânie, pot continua tot restul vieții să facă rău celui rănit.

Cu timpul înveți că a scuza e ceva ce poate face oricine, dar că a ierta, asta doar sufletele cu adevărat mari o pot face.

Cu timpul înțelegi că dacă ai rănit grav un prieten, e foarte probabil că niciodată prietenia nu va mai fi la aceeași intensitate.

Cu timpul îți dai seama că deși poți fi fericit cu prietenii tăi, într-o bună zi vei plânge după cei pe care i-ai lăsat să plece.

Cu timpul îți dai seama că fiecare experiență trăită alături de fiecare ființă, nu se va mai repeta niciodată.

Cu timpul îți dai seama că cel care umilește sau disprețuiește o ființă umană, mai devreme sau mai târziu va suferi aceleași umilințe și dispreț, dar multiplicat, ridicate la pătrat.

Cu timpul înveți că grăbind sau forțând lucrurile să se petreacă, asta va determina că în final ele nu vor mai fi așa cum sperai.

Cu timpul îți dai seama că, în realitate, cel mai bun nu e viitorul, ci momentul pe care-l trăiai exact în acel moment.

Cu timpul vei vedea că deși te simți fericit cu cei care-ți sunt împrejur, îți vor lipsi teribil cei care mai ieri erau cu tine și acum s-au dus și nu mai sunt...

Cu timpul vei învăța că încercând să ierți sau să ceri iertare, să spui că iubești, să spui că ți-e dor, să spui că ai nevoie, să spui că vrei să fii prieten, dinaintea unui mormânt, nu mai are nici un sens.

Dar din păcate, se învață doar cu timpul...

Jorge Luis Borges